

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

fert multa. Artic. XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Titum 1.
Colaphis
qui mystice
Christum
cedant.

bemur. Cædunt autem colaphis, quicumque verbis Christum confitentur, factis negant: qui sancta verba loquuntur, pia prædicant: qui deuotos se in publico simulant, & in occulto prauis insistant operibus, cuiusmodi sunt hypocritæ: hi blandiuntur Christo in faciem, à tergo cædunt.

IESUS FERT MVLTÀ.
Articulus, XXXI.

Postquam Dominus noster Iesus Christus (vt supra tractauimus) factus esset conspurus, colaphis & alapis cæsus, contumelia ac graui iniuria affectus, sordido ac fœtido linteo operatus, non destiterunt furiosi illi ac rabidi canes adhuc Dominum gloriæ nouis quibusdam atque occultis affligere pœnis, & modis. Nam referente Euangelista, & alia multa blasphemantes, dicebant in eum. Non solum dicebant, verum actu probabant. Quæ Expressè non legimus. Sed vide ne eiusmodi adeo sint verecunda, vt Euangelistæ quoque scribere erubuerint. Dicit enim B. Hieronymus, nunquam plenè omnia, quæ in hac nocte passus est Christus, ante extremum iudicij diem, manifestari. Verisimile est enim multò plura Christum, atque verecundiora passum, quàm ea quæ scripta sunt, cuiusmodi Propheta nonnulla insinuarunt ad nostram instructionem & ædificationem vt est: *Cepus meum dedi percutientibus, & gens meas vellentibus.* Vnde quidam eliciunt, genus Christi ex petulantissima Iudæorum vesania vnguibus laceratas, & vellicatas, barbam sanctissimam extractam, capillos capitis euulsos, corpus suum tenerinum atque elegantissimum pedibus accalcibus conculcatum, atque hoc modo ignominiosissimè regem gloriæ, & Dominum Angelorum, per totam noctem vsque mane fuisse tractatum. Expenderat quippe hanc noctem in pœnis, in opprobrijs, & in blasphemijs, nec his vilo poterant modo satiari? Vno clamante, quod Samaritanus esset, quod demonium haberet, quod nisi in virtute Beelzebub non eijceret dæmonia. Altero, quod infans, quod vorax, quod amicus publicanorum esset: Tertio, quod illiteratus, & fabri filius, quod legis transgressor, quod vini potator, & multa huiusmodi blasphemie genera, innocentissimo Domino iniuste & falso obiecerunt. Nuncigitur & nos, & quotquot Iesum diligimus, eamus cum interno dolore visum, quantis in angustijs, & afflictionibus dulcis Iesus, cæli gaudium tum erat, & aliquam illi compassionem imperdamus. Cuius cor sibi à lachrymis temperet, Dominum ac Saluatorem suum tam miserè affligi videns? O speciosus forma præ filijs hominum, quam modò deformis est? vt speculum claritatis æternæ, cuius pulchritudine elementa mirantur, obductum est & deturpatum, vt nulla ei species, neque decolor remanserit. Vnde Propheta exclamat, dicens: *Vidimus eum, & non erat ei species. Et nos reputauimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum.* Adeo nanque sacra Christi facies plagis intumuerat, sanguine obdulta, phlegmatibus repleta, vnguium laceratione dissesta, vt nemini rectius posset illuminatus iste Propheta illam comparari quàm leproso. Quis obsecro est, qui non horreat faciem leprosi? Inde conijce, qualiter Christus apparuerit, Sunt præterea, qui hosce occultos attendentes Christi cruciatus, eos offerunt summa cum deuotione, & cordis mœrore Deo Patri, pro suis occultis

Hieronym.

Esaiæ 50.

Nocte illa tenebrosa quam Christum percutit.

Ioan. 1.
Ioan. 18.
Lucæ 17.
Ioan. 7.
Matth. 9.
Marc. 9.
Ioan. 9.
Matth. 11.

Psal. 44.

Sapient. 8.

Esaiæ 55.
Facies Christi quibus affecta fuerit.

tis & igitur quod ne oportet pro illi voluntatem in animo beret Ch
Mi
præfente
per iuer
simos il
tractaba
vt per d
center: S
antè & i
hominia
Qui dicit
manum
veris con
Pilato pr
idem ge
tem tan
tergum
quod m
nam, qu
eientiar
iudicem
camur a
Gonder
buntur
cuius p
nem reo
audiui

VI

his & ignotis peccatis, quod per quamgratum illi esse, dubium non est. Porro quod ad nos attinet, hoc obseruemus, ne nos Christu à nouo cruciemus, ne opprobria à ludæis perfidis illata renouemus: quod fit, dū illi ingrati sumus pro tanto amore, quo tanta opprobria pro nobis sustinere dignatus est, cum illius mandata, consilia & monita cōtemnentes, spontē ac deliberata voluntate in peccata ruimus, nec de his ex corde pœnitentes cōsuetudinem malam facimus: & ex consuetudine mala, peccandi mortem introducimus in animam. Mors autem animæ, gehennæ nos facit obnoxios, à qua nos liberet Christus Iesus Dominus noster.

Opprobria
quenam my-
stico Chri-
sto irogan-
tur.

Hora Prima hic incipit, continens in se
Articulos quinque.

IESVS FUIT PILATO PRÆSEN-
tatus. *Articulus XXXII.*

Manē autem factō, & vt factus dies est, conuenerunt omnes principes Iudæorum, & seniores plebis, & concilium inierunt aduersus Iesum, vt eum morti traderent. In nocte in primo concilio, in quo non omnes præsentēs fuerant, damnauerant eum esse mortis: inde seniores & principes iuerant dormitum vsque manē, relinquentes Iesum inter ministros pessimos illudendum. Sed manē omnibus præsentibus concilium ineuntes, tractabant, quomodo eum Pilato præsentarent, & in quo accusarent eum, vt perducerent eum à vita ad mortem. *Duxerunt ergo eum in concilium suū dicentes: Si tu es Christus, dic nobis. Et ait illi: Si vobis dixerō, non credetis mihi. Si autē & interrogauerō, non respōdebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autē erit filius hominis sedens à dextris virtutis Dei. Dixerunt autem omnes: Tu ergo Filius Dei es? Qui ait: Vos dicitis: quia ego sum. At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimoniū? Ipsi enim audiuius ex ore eius. Et surgens omnis multitudo eorū cum vniuerso concilio, vincientes Iesum vincitum duxerunt illum, & tradiderunt eum Pontio Pilato præsidē. Hæc ductio Iesu erat prædictis grauior, quia ducebatur ad præsidem gentilem, cui concessa erat plena potestas interficiendi. Ducebatur autem tanquàm pessimus latro, iudicatus ad mortem, vincētis manibus post tergum (sicut multi scribunt) licet consuetudo habeat pictorum, vt pingat quod manus ligatas habeat ante se. Habuit etiam in collo longam catenam, quam vix poterat portare. Discamus hic miram patientiam & obedientiam Christi. Ipse permittit se duci, & vadit quo volunt, de iudice ad iudicem. Habeamus etiam ex hoc Articulo memoriale, quomodo præparamur ad aduentum districti iudicis nostri, & cogitemus quid possimus respondere pro obiectis. Habeamus enim multos accusatores, qui comitantur nos, & clamabūt ante iudicem: diabolus, cui obediuius; Deum, cuius præcepta contempsimus; Angelum, cuius directionem & instructionem recepimus: propriam conscientiam, cuius remorsum & offensam non audiuius, vel non curauimus.*

Math. 26.
Marc. 15.
Lucæ 22.

Math. 26.
Marc. 14.

Math. 26.
Marc. 15.
Lucæ 22.

Ductio hæc
qualis quam-
que fuerit
pœnitentiæ.

Patientia &
obediencia
Christi quæ-
ta ex hoc Ar-
ticulo cla-
rescat.

Accusatores
nostri ante
tribunal qui-
nam eruat.

IESVS FUIT INIQUE ACCUSA-
tus. *Articulus XXXIII.*

OO Adducunt